

INHOUDSOPGAVE NIEUWSBRIEF

- Vorderingen diverse projecten
- Media
- Gehouden schoollezingen
- Interviewen ooggetuigen
- De Airgunner
- Donatie en sponsoring
- Afsluiting
- Contact

HET MARKERINGSPROJECT BINNEN DE NOP

Afgelopen periode zijn wij druk geweest met het project markeren van vliegtuigcrashplaatsen in de Noordoostpolder.

Naar aanleiding van de oude verkavelingskaart van 1 februari 1948 en gegevens van diverse personen is een lijst gemaakt van kaveleigenaren. De kaveleigenaren zijn bezocht en diverse eigenaren hebben al toestemming gegeven voor het plaatsen van de palen. Het streven is om voor eind juni alle kaveleigenaren te bezoeken.

Voor het plaatsen van de markeringspalen zijn wij op zoek gaan naar een bedrijf die de palen wil plaatsen en voor de plaatsing ook de **Klic melding** wil regelen. Op de markeringspalen komen bordjes met gegevens van het vliegtuig, de bemanning en hun missie. Gegevens voor de bordjes krijgen wij van de heer Zwanenburg en Teun Schuurman. Het streven is om in september de eerste paal te plaatsen.

Astrid Doppert
Voorzitter Ongeland.

SCHOOLLEZINGEN

Dit aflopende schooljaar is er in Dronten een begin gemaakt met lezingen door ooggetuigen en vrijwilligers. Alle lagere scholen binnen Dronten zijn hier voor aangeschreven en konden zich aanmelden. De lezingen zijn bedoeld voor groep 7 en 8. Vier scholen hebben hierop gereageerd en in het totaal zijn er vijf lezingen

gegeven. Reactie leerkracht, Annelly Theunissen (Flevosprong), zij gaat er prat op dat ze ons ontdekt heeft.

Lezing door dhr. Kuiper.

Op 16 april heeft dhr. Kuiper bij ons in de groep een lezing gehouden over de Tweede Wereldoorlog. Hij is een

ooggetuige en was in die tijd net zo oud als onze leerlingen nu.

Hij doet dit in samenwerking met de stichting "Ongeland" die herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog levend willen houden. Zij willen jongeren erbij betrekken. Aangezien wij nu met WO II bezig zijn, paste dit prachtig in ons programma. De kinderen waren dan ook heel enthousiast. Het sprak hen met name aan dat ze de belevenissen nu eens hoorden van iemand die het echt heeft meegemaakt. De kinderen hadden dan ook goede vragen gesteld die allemaal door Dhr. Kuiper zijn beantwoord. Verder heeft Dhr. Dirven (contactpersoon van deze stichting) een filmpje laten zien over de opgraving van de propeller die als monument voor het gemeentehuis staat. Ook heel interessant, zeker voor onze vier kinderen die op 24 april bij de overdracht van dit monument zijn geweest. Kortom voor herhaling vatbaar. Lees vooral ook even de reacties van de kinderen op de kinderpagina.

Lisa Verhoeff leerling groep 8, verslag lezing meneer Kuiper

We hadden op dinsdag 16 april wo en toen kwam er een meneer langs die de 2^e Wereldoorlog had meegemaakt het duurde wel een anderhalf uur. Maar het bleef spannend als je dan naar hem keek als hij iets vertelde zag je de glinstering in zijn ogen. Hij had best veel dingen meegemaakt. Dit verhaal van meneer Kuiper inspireerde me het meest: Op school hadden we veel oefeningen voor als de vliegtuigen over de school vlogen. De klas, waar meneer

Kuiper inzate, moest alle deuren open houden zodat alle kinderen, als er een bom viel, zo snel mogelijk uit de school konden rennen. Toen het alarm echt ging moest meneer Kuiper bij de nooddeur staan. Daar had je een heel mooi uitzicht. Hij zag hoe die vliegtuigen om elkaar rond draaiden en hoe ze neer vielen. Hij vond dat de Duitsers de vijand waren en de Engelsen voor vrede. Maar wij lezen een boek en daar was een jongen lid van de NSB en die vindt dat de Engelsen slecht waren en de Duitsers goed. Dus in de 2^e Wereldoorlog lag het eraan voor wie jij was.

Het volgende schooljaar worden alle scholen binnen de provincie voor september aangeschreven, zodat we hopelijk meer aanvragen binnen krijgen.

Wilt u nu al een lezing, dan kunt u die per E-mail aanvragen, scmdirven1952@kpnmail.nl

BOEKPROJECT

Geborgen in de Polderklei, de geallieerde luchtmachten namen in de Tweede Wereld oorlog het IJsselmeer gebied veelvuldig in hun routeplanningen op. Door de afwezigheid van afweergeschut, was het een betrekkelijk veilig gebied om te overbruggen. Voor de navigatie bood het IJsselmeer prima markeringspunten en had men het meer eenmaal doorkruist dan lag de weg naar het Ruhrgebied open. De bemanning van aangeschoten vliegtuigen kozen vanwege de betrekkelijke veiligheid ook vaak voor een route over het IJsselmeer. De publicatie zal gaan over de vliegtuigen, geallieerd en Duits die in het IJsselmeer gebied zijn neergekomen en achtergebleven.

De doelstelling is, de burgers uit Flevoland bewust maken van WOII in het IJsselmeer gebied. Informatie verschaffing over de gevonden en geborgen vliegtuigen van missie, bemanning, vliegtuig en evt. nabestaanden.

VERHALEN OOGGETUIGEN VASTLEGGEN

Ooggetuigen zijn of worden oud en dat is de reden dat we voor dit project op zoek zijn naar vrijwilligers, die voor ons de ooggetuigen willen interviewen zodat hun verhalen bewaard blijven.

U kunt hiervoor contact opnemen met S.Dirven. scmdirven1952@kpnmail.nl

Het verhaal van de Hr. Wester - ooggetuige uit Emmeloord - heeft u in de 1^e editie nieuwsbrief kunnen lezen.

PROMOTIE PLAN

Het Promotie plan is in concept klaar. Een promotie plan geeft aan welk doel wij hebben en welke doel - groepen wij willen bereiken. Tevens beschrijft een promotieplan welke activiteiten de stichting Ongeland organiseert om haar doel te bereiken. Kortom er wordt druk aan gewerkt. Ondanks dat het plan nog niet is vastgesteld zijn wij al druk bezig om ons te promoten zie hiervoor onderstaande hyperlinks. Voor de hyperlinks gebruikt u de toets Ctrl + linker muisklik.

www.denoordoostpolder.nl/nieuws/35389/stichting-ongeland-markeert-crashplaatsen-in-de-polder/

www.krantvanflevoland.nl/tag/stichting-ongeland/

destentor.nl/regio/noordoostpolder/plek-neergestort-vliegtuig-markeren-1.3763387

FINANCIIEEL

Eindelijk wat geld in kas, het Fonds voor Cultuur Participatie heeft onze aanvraag gehonoreerd. De beoordeling luidde als volgt: "Het Fonds is er voldoende van overtuigd dat de activiteiten waarvoor subsidie wordt aangevraagd bijdragen aan het beter functioneren van de organisatie. De activiteiten zorgen er voor dat de stichting zich beter kan presenteren, ook wordt geïnvesteerd met het leggen van contacten met de Flevolandse jeugd".

Als bestuur zijn wij het Fonds voor Cultuur Participatie hier zeer dankbaar voor. 2 juli beginnen we dan ook met het de eerste aanzet voor het bouwen van een Website.

DE AIRGUNNER

Na de eerste wereldoorlog ontwikkelde de militaire luchtvaart zich in een rap tempo. De vliegtuigen werden groter. Naast jagers verschenen er bommenwerpers. Deze waren zo groot en zo log dat ze extra bewapening nodig hadden. In de neus van het vliegtuig nam een airgunner met

een machinegeweer plaats. Daarnaast werden de bommenwerkers van geschuttorentjes voorzien. Ze werden hydraulisch of elektrisch aangedreven. Ze verschenen voor, achter, bovenop en onderaan. Ook de wapens maakten een verdere ontwikkeling door. De techniek en het zich eigene van het voeren van een luchtgevecht maakten dat de schutter alles moest weten over de kogelbaan, de aanvangssnelheid, het bereik, het weer, de inslag en de kwetsbare plekken van vijandelijke toestellen, maar ook alles over het functioneren van de geschutstoren. Toen in de Tweede Wereldoorlog het aantal vier motorische bommenwerpers toenam, nam de vraag naar luchtkanonnières toe. De taak van de airgunner was het verdedigen van zijn vliegtuig tegen vijandelijke aanvallen. Aangezien meestal 's nachts werd gevlogen mocht de airgunner niet aan nachtblindheid lijden. Verder moest hij over voldoende uithoudingsvermogen beschikken om vele uren in de geschutstoren te zitten en dat alles bij extreem koude temperaturen. Het eenzame verblijf daar, de kou en de voortdurende alertheid die gevraagd werd, maakten dat de airgunner na elke vlucht totaal uitgeput was. Dat alles weerhield ze niet om aan boord van een vliegtuig te stappen om in Duitsland en in bezet gebied doelen te bestoken. Het waren jonge mannen tussen de 19 en 25 jaar. De vluchten werden gekenmerkt door spanning en angst. Voor het opstijgen schoten allerlei vragen door hun hoofd. Hebben we wel genoeg motorvermogen om met de zware lading bommen op tijd van de grond te komen, hoe zou het weer onderweg en boven het doel zijn, kon men al of niet zwaar luchtafweergeschut verwachten, zouden eigen jagers meevliegen om vijandelijke jagers van hun lijf te houden, wat te doen indien men neergeschoten zou worden of als ze bij

veilige terugkeer al of niet in de mist zouden moeten landen. Allemaal vragen, maar die al snel met bravoure die bij hun leeftijd hoorde, lachend opzij werden geschoven.

Angst liet je niet merken, maar gespannen waren ze allemaal. De meesten waren wel degelijk bang.

Langzaam stegen de vliegtuigen op. Boven de Noordzee vormden zich de formaties. Met hun dodelijke lading vloog men op het doel af. Ver weg waren de vegende stralen van zoeklichten te zien. Boven het vasteland nam de spanning toe. De staartschutter zat in een uiterst kleine ruimte achter zijn dubbele mitrailleurs en keek een diepe

afgrond in. De vijandelijke aanval kwam veelal van achteren dus had hij het veelal het zwaarst te verduren. In het donker waren de jagers moeilijk te zien, terwijl de gloeiende uitlaten van hun eigen motoren een gemakkelijk doelwit vormden. Hij zat niet alleen op een gevaarlijke plaats, maar ook nog achter een stalen deur. In zijn kleine ruimte had hij geen direct contact met de rest van de bemanning. Met soms veertig graden onder nul was het er erg koud. De verwarming was zeer matig en dus onvoldoende.

Tussen de zoeklichtstralen doemden de korte Lichtflitsen van exploderende granaten op. De Duitse kanonnen zaaiden dood en verderf. Boven Holland stond het ontvangstcomité al klaar. De Zuiderzee zorgde voor even rust. De luchtafweer kon hier weinig uitrichten. Nachtjagers van de vliegbasis Twente namen hier veelal de rol van het geschut over.

Hoe dichterbij het doel naderde des te meer

granaten werden afgeschoten. Scherven vlogen met harde klappen tegen het toestel en sloegen door de dunne aluminium huid heen.

De kist werd onophoudelijk door de vele ontploffingen heen en weer geslingerd. Van de koers werd echter niet afgeweken. Onverstoorbaar leidde de bommenrichter het toestel met zijn dodelijke last naar het doel toe. De bomluiken openden zich. "Nog één minuut" werd geschreeuwd en de langste minuut van hun leven brak aan. Gespannen keken vlieger en bommenrichter op hun instrumenten, de anderen keken naar buiten, klaar om te schieten. Het verlossende bevel "bommen los" klonk en een schreeuw van ontspanning was luid boven de herrie uit te horen. Het vliegtuig schoot plotseling met een ruk omhoog toen het verlost was van zijn zware bommenlast.

De terugreis kon beginnen. Maar ook nu zweeg de luchtafweer niet en waren ze nog niet van de nachtjagers af. Vele kisten werden alsnog neergeschoten.

Vele bemanningsleden overleefden de crash niet. Ze sloegen te pletter of verdwenen met hun vliegtuig in het water. Zij die uiteindelijk Engeland bereikten, werden begroet en zij die daarin niet slaagden, betreurd.

Na de landing werd de spanning met een sigaret weg gerookt. Daarna volgde een debriefing met vragen over eventuele technische problemen, over wat ze onderweg gezien hadden, of het doel bereikt was enz. enz.

Daarna volgde de rust en in die rust moesten er brieven naar het thuisfront geschreven worden aan hun partner, geliefde, ouders, familieleden en vrienden. Een borrel in de mess of een door welzijnszorg opgezet amusementsprogramma moesten de herinnering aan de doorgestane angsten en de gedachten aan een komende vlucht doen vergeten.

Het leven van een bemanningslid van een vliegtuig was gevaarlijk. Bijna zestig procent van de 125.000 militairen van de luchtmacht liep een verwonding op. En bijna vijf procent moest hun

gevaarlijk bestaan met zijn leven bekopen.

S.Dirven

DONATIE EN SPONSERING.

Om al onze projecten te verwezenlijken, kom je als stichting altijd geld te kort, daarom nogmaals deze boodschap.

Sponsors en donateurs kunnen zich aanmelden bij onze penningmeester wolterschaap@solcon.nl, de minimum donateursbijdrage is € 5,- per jaar. Ook giften zijn van harte welkom ons Cultuur ANBI nummer is 86385.

AFSLUITING

Dit is onze tweede nieuwsbrief, hopelijk heeft u ook deze met plezier gelezen. Wij blijven ons best doen om 4 keer per jaar een nieuwsbrief uit te brengen die voorzien is van onze vorderingen, publicatie, verslaggeving en evt. interviews met en van kinderen.

Het is ook mogelijk om als sponsor of donateur een verhaal, verslag, interview, reactie op deze nieuwsbrief of foto in te brengen. scmdirven1952@kpnmail.nl
De volgende nieuwsbrief verschijnt 30 september. Onze nieuwsbrief sturen we hierna nog eenmaal gratis rond.

Alleen onze vertellers en vrienden van de stichting verkrijgen deze gratis.

CONTACT

Stichting " Ongeland "

Zetel: Lelystad

Secretaris: S.Dirven
Adres: De Schepel 52
Plaats: Dronten.
Postcode: 8252JL
Tel: 0321-381965

KvK: 56565259
Cultuur ANBI: 86385